

liber han Uret naar man, som det nu ofte skeer, alligevel bruger ham som Infanterist, thi man følger saa ikke Reglen „ibi onus ubi commodum“ idet man ikke giver ham Godet af at være Cavallerist, at han derved lettere kunde blive fri for al Tjeneste, men derimod Ondet, at han har vanskeligere ved at bytte Nummer. Jeg mener derfor, at Nummerbytning bør tillades uden Hensyn paa, til hvilken Tjeneste Vedkommende er classificeret, og er der efter min Mening ikke den mindste Fare ved at tillade denne almindelige Nummerbytning, da der alletider er Mange tilovers til de specielle Vaaben. Jeg troer, altsaa, man vilde fyldestgjøre et retserdigt Krav derved, i hvilken Anledning jeg henstiller til det ærede Thing, om det ikke vil erkende, at det maa forekomme en Mand høist besynderligt, at han, naar han har faaet Vedtegning om at han er tjenlig til en eller anden Vaabenart, men senere bliver brugt som Infanterist, da ikke skal have Lov til at bytte Nummer med en Infanterist. Det skulde derfor glæde mig, om der kunde optages en Bestemmelse om, at Vedtegningen om at være stillet til en vis Vaabenart ingen Indflydelse skulde have med Hensyn til Mandskabets Ret til Nummerbytning. Jeg har ikke stillet Endringsforslag i denne Retning, fordi jeg har det Haab, at Udvalget, hvis det finder, jeg har Ret, vil foranledige en Bestemmelse optagen derom.

Lütken: Hvis jeg ikke misforstod den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavnns anden Valgtreds (Lange), udtalte han i Formiddags som sin Mening, at hvis §. 16 ikke blev vedtagen, som den af ham var redigeret, vilde Marinen komme til at mangle Sømandskab. Det forekommer mig imidlertid, at i Udvalgets

Fleertals Forslag til denne Paragraph, hvor efter den vil komme til at lyde saaledes: „Enhver tjenstbygtig Værnepligtig bliver paa Sessionen at behandle til Udskrivning til den Art af Krigstjeneste, hvortil han efter sin hidtil brugte Beshæftigelse findes bedst stillet“, er netop den samme Tanke aldeles tydeligt udtrykt, som den ærede Minoritet har villet udtrykke. Saafremt den ærede Rigsdagsmand havde udtalt, at for nærværende Tid kunde det blive muligt, at Flaaden kom til at mangle Mandskab, da kunde jeg have forstaaet det; thi nu er det kun et vist indskrænket Antal, der kan tages til Flaaden; men i Fremtiden bliver, saafremt Regjeringsudkastet med Udvalgets Fleertals Endringer vedtages, det Antal Værnepligtige, der kan udskrives til Flaaden, paa en Maade ubegrændset, forsaavidt de fornødne Penge ere tilstede, og Flaaden behøver Mandskab. Det troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand maa indrømme. Marinen maa naturligviis indrette sine Cabres saaledes, at de blive forsynede, og efter den eventuelle §. 15 bliver det Mandskab nærmest udskrevet til Flaaden, som dertil bedst egner sig efter sin hidtil brugte Beshæftigelse; skulde der ikke være nok af den Slags Foll, saa tager man andre, hvilket imidlertid neppe nogensinde vil blive Tilfældet, da der snarere vil være for Mange end for Faa af den første Slags. Den ærede Talerhittrede ligeledes, at Marinen ikke havde Brug for de Foll, der skulde gjøre flere Mars stadig Tjeneste, fordi de ikke havde meldt sig til rette Tid; men der vil formeentlig ikke frembyde sig nogen Vanskelighed i saa Henseende; thi, hvis man faaer en saadan Mand, kan man ansætte en fast Mand mindre, og der er jo saa paa en Maade Penge tilstede dertil.